

рѣга отъ мѣдречи-те, заповѣда, тѣ избѣха въ Витліемъ сичкы-те дѣца, кои-то бѣха одъ двѣ години надолѣ, споретъ дѣмыте на мѣдречи-те; но Исѣсъ сѣ избѣаи, защото Іосифъ споретъ Божіе-то повелѣніе бѣше утишалъ съ Него въ Єгипетъ.

А кѣто сѣ наѣчи Іосифъ чрезъ Ангел-атъ, че умрѣлъ Иродъ, вѣрна сѣ пакъ въ землѣ-тѣ Іудейскѣ, а Исѣсъ остана при родители-те сѣ до дванадесѣта година, а кѣто стана дванадесѣтъ години, доде въ Іерѣсалимъ заедно съ роднелы-те сѣ на празник-атъ Пасха, гдѣто кѣто го заѣвѣха родители-те мѣ, тѣрсаха го, и го намериха, въ храм-атъ Господень, че побѣчавше между учителя-те, на когото сѣ чѣдеха слѣшателы-те, а отъ тамъ дойде съ родители-те сѣ въ Назаретъ, на кои-то сѣ повинѣваше дорѣ догдѣ стигна на тридесѣтъ години. А въ петнадесѣтѣ-тѣ години на Тиверіево-то самодержавіе, Іоаннъ сынъ Захаріевъ крѣщавше люды-те въ пѣстынѣ тѣ крѣщеніе покааніа; и когато начала да крѣщѣава, бѣше тридесѣтъ и една година. Тогака сѣ крѣсти отъ него и Исѣсъ въ Іорданъ рѣкѣ, а когато сѣ крѣщавше слѣзе на Него Дѣхъ свѣтый, кѣто глѣавъ, и сѣ чѣ гласъ отъ небо-то „Сей естъ сынъ мой возлюбленый о немже благоволихъ.“

Послѣ крѣщеніе-то пости Исѣсъ чѣтыридесѣтъ дны, и въ това време го искѣшава дѣвол-атъ различно, но Исѣсъ го побѣди; а послѣ това доде въ Назаретъ. А Іоаннъ кѣто сѣ попыта одъ Іудей-